

# Allahın hökm saati gəldi - Bir nömrə

## *Dirilərin Mühakiməsi və 11 Sentyabrın Peyğəmbərlik Əhəmiyyəti*

Jeff Pippenger

2024-12-18

Kifayət qədər uzun müddətdir, əslində 11 sentyabr hadisələrindən dərhal sonra başlayaraq, biz ardıcıl şəkildə öyrətmişik ki, dirilərin mühakiməsi 11 sentyabrda başladı. Biz bu həqiqəti Müqəddəs Kitabdakı çoxsaylı şahidliklərdən anladıq; onlar bunu tamamilə fərqli istiqamətlərdən təsdiqləyirdi. 2023-cü ilin iyul ayından etibarən biz 11 sentyabrda başlamış dirilərin mühakiməsinin, 11 sentyabrdan qısa müddət sonra aşkar edilmiş təfərrüatlarla müqayisədə, daha da çox təfərrüatını anlamışıq. Dirilərin mühakiməsi nə üçün 11 sentyabrda başladı? Müqəddəs Kitaba görə dirilərin mühakiməsi nədir?

Vəhy kitabının birinci fəslində Məsihin müəyyən edilən başlıca xüsusiyyəti Onun Alfa və Omeqa, Başlanğıc və Son, Birinci və Axıncı olmasıdır. O, Yəhyaya mövcud olan şeyləri yazmağı əmr etdikdə Öz xarakterinin məhz həmin xüsusiyyətinə nümunə göstərir; və bunu etməklə Yəhya həm də gələcək şeyləri yazmış olacaqdı. İsa həmişə sonu başlanğıc vasitəsilə təsvir edir. O, məhz budur.

Müqəddəs Kitab İsanı Kəlam kimi tanıdır. Müqəddəs Kitabın ilk kitabı olan Yaradılış “başlanğıc” deməkdir. Müqəddəs Kitabın son kitabı Vəhy kitabıdır və Yaradılış kitabında ilk dəfə təqdim olunan həqiqətlər Vəhy kitabında ele alınır. Yaradılış Alfa, Vəhy isə Omeqadır və birlikdə onlar Kəlamdır; Kəlam isə Alfa və Omeqa olan İsadır. Allahın imzası, yaxud Onun adı, Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyinin hər bir parçasının daxilində yazılmışdır. Həmin imza bu parçada olan nurun həqiqət olduğunu təsdiq edir.

Əgər peyğəmbərlikdən ibarət bir parçanın yozumu Allahın imzasını daşımırsa — ki, bu, Onun adıdır, Onun xasiyyətidir — deməli, həmin yozum yanlışdır. Allahın peyğəmbərlik Kəlamını şərh edərkən tətbiq olunmalı olan başqa meyarlar da vardır, lakin insan hansı meyarı tətbiq edərsə etsin, o meyar Allahın Kəlamı daxilində müəyyən edilməlidir. İnsan tərəfindən düzəldilmiş meyarlar olmadıqda, insan tərəfindən düzəldilmiş yozumlar da daha az olur. Elə isə, nə üçün? Və nə? 11 sentyabrda başlayan dirilərin bibliya üzrə mühakiməsidirmi?

Məsih Özünü Vəhy kitabında təqdim edərkən, Özünü başlanğıc və son olaraq tanıdır və xarakterinin bu sifətinin nəyi təmsil etdiyini göstərmək üçün Yəhya peyğəmbərdən istifadə edir. O, bütün kitabın xəbərini Özünün vəhyi kimi təqdim edir. O, Yəhyaya əmr edir ki, o vaxt Yəhyanın dünyasında mövcud olanı yazsın; və bununla da Yəhya dünyanın sonunda nə olacaqsə, onu qeyd etmiş olacaqdı. Yəhya xristian kilsəsinin başlanğıcında olan on iki rəhbərdən biri idi; buna görə də Yəhya Vəhy kitabının yeddinci fəslində yüz qırx dörd min və böyük izdihamla təmsil olunan xristian kilsəsinin sonunu təsvir edir.

Müqəddəs Kitabın məntiqi budur: İsa Kəlamdır; hər şey Onun vasitəsilə yaradılmışdır; O, həmişə Öz Atası ilə birlikdə mövcud olmuş Kəlamdır və O, həm də Müqəddəs Kitabdır, çünki O, Allahın Kəlamıdır. Allahın Kəlamının son xəbərində təqdim olunan Məsihin xarakterinin ilk xüsusiyyəti

budur ki, O, bir şeyin sonunu elə həmin şeyin başlanğıcı ilə göstərir. Əgər Allahın xarakteri barədə olan bu həqiqət bir insanın Müqəddəs Kitabı öyrənməsinə tətbiq edilməzsə, o, yaşayanların mühakiməsinin nə olduğunu, onun nə üçün 9/11-də başladığını və daha da mühümü, nə üçün demək olar ki, başa çatmaq üzrə olduğunu həqiqətən dərk edə bilməz.

Alfa və Omega prinsipinə bir nümunə olaraq, qədim İsrail müasir İsraili əvvəlcədən təsvir edir; bu isə belə də ifadə oluna bilən peyğəmbərlik həqiqətidir: hərfi İsrail ruhani İsraili əvvəlcədən təsvir edir. Bu, necə ifadə olunmasından asılı olmayaraq, həm qədim hərfi İsrailin, həm də müasir ruhani İsrailin bir başlanğıc tarixi və bir son tarixi vardır. Dörd tarixin üçü keçmişdə qalmışdır və biz indi dördüncü və son tarix içindəyik.

Keçmişdəki bu üç tarix yer üzünün tarixinin son nəslinin üç şahidini təmsil edir. Keçmişdəki həmin üç tarix Vəhy kitabında yüz qırx dörd min kimi təqdim olunan nəslə müəyyən edir. Yüz qırx dörd minə aid olan başqa peyğəmbərlik tarixi xətləri də vardır, lakin yüz qırx dörd minin sayı belə bir peyğəmbərlik simvolizmini ehtiva edir ki, yüz qırx dörd min qədim hərfi İsrailin on iki qəbiləsinin müasir ruhani İsrailin on iki şagirdi ilə vurulması vasitəsilə peyğəmbərlik baxımından təmsil olunanlardır.

Alfa və Omegaya dair başqa bir nümunə kimi, Vəhy kitabının on dördüncü fəslindəki üç mələk başlanğıc və son tarixçəni təmsil edir. Millerçi hərəkət üç mələyin başlanğıc tarixçəsini təmsil edir, yüz qırx dörd minin hərəkəti isə üçüncü mələyin ismarıcının sonundakı tarixçəni təmsil edir. Alfa hərəkəti 22 oktyabr 1844-cü ildə tədqiqat hökmünün açılışını elan etdi. Omega hərəkəti dirilərin hökmünün açılışını elan etdi və onun başlanğıcını 11 sentyabr kimi müəyyənləşdirdi.

Alfa və Omegaya dair ilhamla asanlıqla təsdiq olunan üçüncü bir nümunə budur ki, başlanğıcda Millerçilərin alfa hərəkətində on bakirə məsələ hərfi mənada tam yerinə yetdi. Bacı Uayt Millerçilərin tarixini “Böyük Mübahisə” kitabında həmin məsələnin o vaxt yerinə yetməsi kontekstində müəyyən edir. O öyrədir ki, yüz qırx dörd minin omega hərəkəti də on bakirə məsələni hərfi mənada tam yerinə yetirəcəkdir. Məsihin sonu başlanğıcla eyniləşdirdiyini göstərən üç qısa şahid.

Qədim İsrailin başlanğıcında Rəbb qapı söykənəcəklərinin üzərindəki qanla təmsil olunan şəkildə İbranilərlə əhd bağladı; bu isə, əlbəttə, Allahın Kəlamında Gecəyarısı Nidasının ilk dəfə xatırlanmasıdır. Vəftiz Məsihlə əhd münasibətinin rəmzidir və Paul bizə öyrədir ki, Misirdən çıxan İbranilərin hamısı “buludun” içində və Qırmızı “Dənizdə” vəftiz olunmuşdular. Onlar dənizi keçdikdən sonra onlara manna verildi ki, bu da, başqa şeylərlə yanaşı, sınaq olması kontekstində yeddinci gün Şənbəsinin rəmzidir.

“Man” onların ilk sınağını təmsil edir və onlar onuncu və son sınaqlarında, Yuşa ilə Kalebin xəbərini rədd etdikləri zaman uğursuz olduqda, Rəbb də onları Öz əhd xalqı kimi rədd etdi və Yuşa ilə Kaleblə əhdə girdi. Onlar nəhayət Vəd Olunmuş Torpağa daxil olduqda, qırx il ərzində doğulmuş kişilər üzərində sünnət ayini icra edilməmişdi; çünki bu ayin Kədəşdəki üsyan zamanı dayandırılmış və girişdən az əvvəl Kədəşdə yenidən bərpa edilmişdi. Bu, Alfa və Omeganın bir nişanəsidir.

Səhrada qırx il sərgərdan dolaşma Yuşa ilə Kalevin xəbərində qarşı üsyanla başladı və Musanın Qayaya vurmaqla Allahın xasiyyətini və işini yanlış təmsil edən üsyanı ilə sona çatdı. Qədim İsrailin başlanğıcı qədim İsrailin sonunu təsvir edir.

Qədim İsrailin sonunda, Malaki kitabının üçüncü fəslindəki “Əhdin Elçisi” olan İsa, Daniel kitabının doqquzuncu fəslinin yerinə yetməsi olaraq, bir həftə müddətinə çoxları ilə “əhdi” təsdiq etmək üçün gəldi. Əhdin Elçisi kimi, Məsih əvvəlki əhd xalqının yanından keçdiyi həmin tarixin özündə xristian kilsəsi ilə əhdə daxil oldu. Qədim İsrailin Allahın əhd xalqı kimi başlanğıcında Rəbb əvvəlki bir əhd xalqının yanından keçdi və yeni seçilmiş bir xalqla əhdə daxil oldu. O, qədim İsrailin sonunda da məhz eyni şeyi etdi.

Əhdin bir rəmzi nikahdır və Məsihin doğumundan eramızın 70-ci ilində Yerusəlimin dağıdılmasına qədər peyğəmbərlik Allahın qədim, hərfi İsraildən tədricən boşanmasını irəli sürür. Belə isə, boşanma əslində nə vaxt qüvvəyə minmişdi: Onun doğumunda, Onun ölümündə, Stefanın daşqalaq edilməsində, yoxsa Yerusəlimin dağıdılmasında?

Bu arada hər millətdən olan ibadət edənlər Allahın ibadətinə həsr olunmuş məbədi axtarıb tapırdılar. Qızıl və qiymətli daşlarla parıldayan o məbəd gözəllik və əzəmətin bir mənzərəsi idi. Lakin Yehovanı artıq o gözəllik sarayında tapmaq mümkün deyildi. İsrail bir millət olaraq özünü Allahdan boşamışdı. Məsih yer üzündəki xidmətinin sonuna yaxın, məbədin daxilinə son dəfə baxarkən dedi: «Budur, eviniz sizə viran qoyulur». Matta 23:38. O vaxta qədər O, məbədi Öz Atasının evi adlandırmışdı; lakin Allahın Oğlu həmin divarlar arasından çıxıb gedəndə, Onun izzəti üçün tikilmiş məbəddən Allahın hüzu əbədi olaraq çəkildi.”  
Həvarilərin İşləri, 145.

Zəfərli Girişdən sonrakı gün Məsih yəhudinin evinin viran qaldığını bəyan etdi və boşanma rəsmiləşdirildi. Beləliklə, boşanma Zəfərli Giriş günündə gün batanda rəsmiləşdirildi.

“Yerusəlim Onun qayğısının övladı olmuşdu; və necə ki, şəfqətli bir ata yolunu azmış oğul üçün yas tutur, eləcə də İsa sevimli şəhər üçün ağladı. Səni necə tərk edirəm? Səni məhvə təslim edilmiş halda necə görüm? Günahının piyaləsini doldurman üçün səni buraxmalıyam? Bir can elə bir dəyərə malikdir ki, onunla müqayisədə aləmlər əhəmiyyətsizliyə qərq olur; lakin burada itirilmək üzrə olan bütöv bir millət idi. Qərbə enən sürətli günəş göylərdə gözdən itəndə, Yerusəlimin lütf günü sona çatmış olacaqdı. Dəstə Zeytun dağının yamacında dayanmışkən, Yerusəlim üçün tövbə etmək hələ gec deyildi. Mərhəmət mələyi o zaman qızıl taxtdan enib ədalətə və sürətlə yaxınlaşan hökmə yer vermək üçün qanadlarını yığmaqda idi. Lakin Məsihin məhəbbətlə dolu böyük ürəyi hələ də Yerusəlim üçün yalvarırdı; o Yerusəlim ki, Onun mərhəmətini saya salmamış, xəbərdarlıqlarını rədd etmiş və əllərini Onun qanına bulamağa hazırlamışdı. Əgər Yerusəlim yalnız tövbə etsəydi, hələ gec deyildi. Batmaqda olan günəşin son şüaları məbədin, qüllənin və zirvənin üzərində hələ də ləngər vurarkən, məgər hansısa xeyirxah mələk onu Xilaskarın məhəbbətinə yönəldib onun fəlakətinin qarşısını almazdı? Gözəl və müqəddəs olmayan şəhər, peyğəmbərləri daşqalaq etmiş, Allahın Oğlunu rədd etmiş, tövbəsizliyi ilə özünü əsarət qandallarına vurmaqda olan şəhər,—sənin mərhəmət günün artıq az qala tükənmişdi!”

“Yenə də Allahın Ruhu Yerusəlimə xitab edir. Gün başa çatmamışdan əvvəl Məsih haqqında bir başqa şahidlik də verilir. Şahidliyin səsi yüksəldilir və peyğəmbərliklə dolu keçmişdən gələn çağırışa cavab verir. Əgər Yerusəlim bu çağırışı eşidərsə, əgər öz qapılarından içəri girən Xilaskarı qəbul edərsə, hələ də xilas ola bilər.

“Xəbərlər Yerusəlimdəki başçıların yanına çatmışdı ki, İsa böyük bir insan toplusu ilə şəhərə yaxınlaşır. Lakin onlar Allahın Oğlu üçün heç bir qarşılama hazırlamamışdılar. Qorxu içində Onu qarşılamağa çıxırlar və izdihamı dağıtmağa ümid edirlər. Yürüş Zeytun dağından enmək üzrə ikən başçılar tərəfindən qarşısı kəsilir. Onlar bu gürultulu sevincin səbəbini soruşurlar. ‘Bu Kimdir?’ deyər soruşduqları zaman, ilham ruhu ilə dolu olan şagirdlər bu suala cavab verirlər. Bəlağətli ifadələrlə onlar Məsih haqqında olan peyğəmbərlikləri təkrarlayırlar:”

“Adəm sənə deyəcək: ilanının başını əzəcək olan qadının nəslidir.”

“İbrahimdən soruşun, o sizə deyəcək: O, ‘Salim padşahı Melkisedeq’dir,” Sülh Padşahıdır. Yaradılış 14:18.

“Yaqub sənə deyəcək ki, O, Yəhuda qəbiləsindən olan Şilohdur.

“Yeşaya sizə deyəcək: ‘İmmanuel’, ‘Möcüzəli, Müşavir, Qüdrətli Allah, Əbədi Ata, Sülh Rəbbi’. Yeşaya 7:14; 9:6.

«Yeremya sənə Davudun Şaxəsindən, “Rəbb — salehliyimiz” deyər xəbər verəcək». Yeremya 23:6.

“Daniyel sizə deyəcək: O, Məsihdir.”

“Hoşea sizə deyəcək: O, ‘qoşunlar Allahı Rəbbdir; Rəbb Onun zikridir.’ Hoşea 12:5.”

“Vəftizçi Yəhya sizə deyəcək: O, ‘dünyanın günahını öz üzərinə götürüb aparən Allah Quzusudur.’ Yəhya 1:29.”

“Böyük Yehova Öz taxtından bəyan etdi: «Bu Mənim sevimli Oğlumdur».» Matta 3:17.

“Biz, Onun şagirdləri, bəyan edirik: Bu, İsa, Məsih, həyatın Hökmdarı, dünyanın Xilaskarıdır.”

“Və qaranlıq qüvvələrinin hökmdarı Onu tanıyaraq deyir: ‘Sənin kim olduğunu bilirəm, Allahın Müqəddəsisən.’ Mark 1:24.” Əsrlərin Arzusu, 577–579.

Məsihin Zəfərli Girişi tarixi, Millerçi dövründəki Gecəyarısı Fəryadının tarixini təmsil edirdi. Sister White-dan gətirilən parça göstərir ki, giriş başlananda xalq Müqəddəs Ruhun ilhamı altına girdi, sonra isə Məsih dayandı və Yerusəlim üzərində ağladı. Bundan sonra O, girişini davam etdirdi və daha sonra yəhudi rəhbərliyi ilə üz-üzə gəldi. Mən bu hekayənin müəyyən xüsusiyyətlərini ayırd etmək istəyirəm ki, Millerçilərin tarixində təkrarlanan yol nişanələrini müəyyən edim. Lakin əvvəlcə başlanğıc və son barədə bir məqama toxunmaq istəyirəm. Sister White-dan az əvvəl sitat gətirdiyimiz mətn bir fəslin sonunu təmsil edir və növbəti fəslin açılışı belə deyir.

Məsihin Yerusəlimə zəfər yürüşü ilə girişi, Onun göyün buludları içində qüdrət və izzətlə, mələklərin zəfəri və müqəddəslərin sevinci arasında gəlişinin zəif bir önkölgəsi idi. O zaman

Məsihin kahinlərə və fariseylərə söylədiyi bu sözlər yerinə yetəcəkdir: “Bundan sonra siz: Rəbbin adı ilə Gələnə alqış olsun, — deyincəyə qədər Məni görməyəcəksiniz.” Matta 23:39. Peyğəmbərlik görüntüsündə Zəkəriyyaya həmin son zəfər günü göstərildi; və o, ilk gəliş zamanı Məsihi rədd etmiş olanların aqibətini də gördü: “Onlar deşdikləri Mənə baxacaq, Ona yeganə oğlu üçün yas tutan kimi yas tutacaq, ilk doğulanı üçün acı çəkən kimi Onun üçün acı çəkəcəklər.” Zəkəriyya 12:10. Məsih şəhərə baxıb onun üstündə ağlayarkən bu mənzərəni qabaqcadan görürdü. Yerusəlimin fani dağıntısında O, Allahın Oğlunun qanında təqsirli olan həmin xalqın son məhvinə görürdü.

“Şagirdlər yəhudilərin Məsihə olan nifrətini gördülər, lakin bunun nə ilə nəticələncəyini hələ görmürdülər. Onlar hələ İsrailin həqiqi vəziyyətini anlamır, nə də Yerusəlimin üzərinə gələcək cəzanı dərk edirdilər. Məsih bunu onlara mənalı bir əyani dərsə açdı.”

“Yerusəlimə edilən son müraciət boşa çıxmışdı. Kahinlər və rəhbərlər, ‘Bu Kimdir?’ sualına cavab olaraq çoxluğun dilindən keçmişin peyğəmbərlik səsinin əks-sədasını eşitmişdilər, lakin onu İlhamın səsi kimi qəbul etmədilər. Qəzəb və heyrət içində xalqı susdurmağa çalışdılar. İzdihamın içində Roma zabitləri də var idi və Onun düşmənləri İsanı onlara bir üsyanın başçısı kimi şikayət etdilər. Bildirdilər ki, O, məbədi ələ keçirmək və Yerusəlimdə padşah kimi hökmranlıq etmək üzrədir.” The Desire of Ages, 580.

Buraxmaq istəmədiyim məqam budur ki, Məsihin Yerusəlimə Zəfərli Girişi təkcə Millerçi tarixinin Gecəyarısı Hayqırtısını deyil, həm də dünyanın sonunu təmsil edir. O, Vəhy kitabının iyirminci fəslindəki minilliyin əvvəlində Məsihin qayıdışı ilə, habelə minilliyin sonunda Yeni Yerusəlimlə birlikdə Onun qayıdışı ilə də əlaqəlidir. Bu, həmçinin Onun ikinci gəlişində pislərin ölümü və minilliyin sonunda onların son mühakiməsi ilə də əlaqədardır. Son abzasın başlanğıcında deyilir: “Yerusəlimə son müraciət əbəs olmuşdu. Kahinlər və rəhbərlər, ‘Bu Kimdir?’ sualına cavab olaraq, keçmişin peyğəmbərlik səsinin izdiham tərəfindən əks-səda verildiyini eşitmişdilər; lakin onu İlhamın səsi kimi qəbul etmədilər.”

Son müraciət əbəs oldu və həmin müraciət “keçmişin peyğəmbərlik səsi” kimi təmsil edildi. Məsihin günlərindəki izdiham özlərinə edilən son müraciəti rədd etdi, çünki onlar Yeremyanın köhnə yollara qayıtmaq barədə nəsihətini rədd etmişdilər. Onlar həmçinin “sətir üstə sətir” metodologiyasını da qəbul etmədilər, çünki şagirdlər “Bu Kimdir?” sualına buradan bir az, oradan bir az olmaqla, sətir üstə sətir bir neçə şahidi bir araya gətirməklə cavab vermişdilər.

Məsih Yerusəlimə daxil olmağa başlayanda, yol boyu dayanır. Bu, şagirdlərin Məsihin minməsi üçün eşşəyi gətirməsi ilə peyğəmbərliyin yerinə yetməsi ilə başlayır. O, bundan əvvəl heç vaxt bir heyvana minməmişdi, həmin heyvana da heç vaxt minilməmişdi. Məntiq burada bir möcüzəyə işarə edir, çünki hansı heyvan ilk dəfə minikçini qəbul edər və əvvəllər heç vaxt belə bir şey etməmiş bir eşşəyə minməyi kim idarə etməyi bilər? Bu, Filiştliyərin Əhd sandığı ilə birlikdə bir təqdiməni arabaya qoyduqları, hər ikisi südəmər buzovları olan və bundan əvvəl heç vaxt araba çəkməmiş iki inəyi qoşduqları vaxta bənzəyir; onlar dərhal buzovları tərk edib Əhd sandığını İbranilərə qaytarmaq üçün yola düşdülər. Əhd sandığı Yerusəlimə doğru gedir və Davud onu nəhayət Yerusəlimə gətirəndə, Məsihin zəfərli girişinin tipini göstərmiş oldu.

Məsih eşşəyin üstünə mindikdən sonra xalq paltarlarını yolun üstünə sərməyə, xurma budaqları kəsməyə başladı və nidalar ucaldı: “Davud Oğluna hosanna! Rəbbin adı ilə Gələnə alqış olsun! Ən ucalarda hosanna.” (Matthew 21:9) Rəhbərlər müqavimət göstərir və İsadən izdihamı susdurmağı tələb edirlər. Onlar irəliləyirlər, İsa isə Yerusəlimlə təmsil olunan həlak olmuş bəşəriyyət üçün dayanıb ağlayır. Sonra yürüş davam edir və rəhbərlər bir daha müdaxilə edərək İsanın kim olduğunu bilməyi tələb edirlər. Bundan sonra şagirdlər peyğəmbərlərin sətir-sətir şəhadəti ilə cavab verirlər.

İndi nəzərdən keçirdiyimiz tarixdən əvvəl Lazarın dirildilməsi baş vermişdi; bu, on bakirə məsəlində təsvir olunan peyğəmbərlik xəttində ilk məyusluğu işarələyir; habelə Davudun Yerusəlimə zəfərli daxil olması xəttində Uzzanın Sandığa toxunması da bundan əvvələ aiddir. İlk məyusluq bir ləngimə vaxtı ilə əlaqəlidir və Məsih Lazarın xəstə olduğunu ilk eşitdiyi zaman ləngimişdi; necə ki, Davud da sonradan onu geri götürənədək, Uzzanın öldüyü yerdə Sandığı qoymaqla ləngimişdi. Lazar öldü və bundan sonra dirildildi. Bundan sonra İsanın üzərində Yerusəlimə daxil olduğu eşşəyi aparan şəxs Lazardır.

Millerçi tarixində ikinci mələk 1844-cü il aprelin 19-da, gözləmə vaxtının başlanğıcını işarələyən ilk məyusluq zamanı gəldi. Bundan sonra Samuel Snow Gecəyarısı Fəryadı xəbərini tədricən inkişaf etdirməyə başladı. Həmin xəbərin mütərəqqi inkişafı Məsihin Yerusəlimə daxil olması ilə təmsil olunur. Snowun işinin irəliləyişi də Sandığın Filiştliyərdən araba üzərinə, Uzzaya və nəhayət Yerusəlimə doğru hərəkətində təmsil olunur.

Daxilolmanın əvvəlində rəhbərlər Məsihə izdihamı susdurmağı söylədikdə xalqın bir bəyanı vardır; bunun ardınca Məsihin ağlaması gəlir, sonra isə inadkar rəhbərlər Məsihin kim olduğunu soruşduqda şagirdlərin bəyanı gəlir. Xalqda ilhamın təzahürü, hansı ki, inadkar rəhbərlərin ilk reaksiyasını doğurdu, şagirdlər tərəfindən də təkrar olunur; onlar keçmişdən gələn çoxsaylı peyğəmbərlik şahidlərini “sətir üstə sətir” ortaya qoydular. Həmin gün günəş batdıqda, qədim İsrail Allahdan boşandı.

Həmin tarixdə bizə xəbər verilir ki, şagirdlər “Yerusəlimin üzərinə gələcək cəzanı dərk etmirdilər.” “Yerusəlimin üzərinə gələcək” həmin “cəza” şagirdlərə “mühüm bir əyanı dərs” vasitəsilə göstərilmişdi. Həmin mühüm əyanı dərs əncir ağacının lənətlənməsi idi. Şagirdlərin hələ başa düşmədikləri Yerusəlimin məhvi həm əncir ağacının lənətlənməsi ilə, həm də Məsihin bundan əvvəl əncir ağacı haqqında öyrətdiyi məsələ təsvir olunmuşdu.

“Bu xəbərdarlıq bütün zamanlar üçündür. Öz qüdrətinin yaratdığı ağacı Məsihin lənətlənməsi bütün kilsələrə və bütün məsihçilərə xəbərdarlıq olaraq qalır. Heç kəs başqalarına xidmət etmədən Allahın qanununu yaşaya bilməz. Lakin Məsihin mərhəmətli, fədakar olmayan həyatını yaşamayan çoxları vardır. Özlərini nümunəvi məsihçi sayan bəzi adamlar Allah üçün xidmətin nədən ibarət olduğunu anlamırlar. Onlar özlərini razı salmağı planlaşdırır və bunun üzərində düşünürlər. Onlar yalnız özlərinə münasibətdə hərəkət edirlər. Zaman onlar üçün yalnız özləri üçün toplaya bildikləri qədər dəyərlidir. Həyatın bütün işlərində onların məqsədi budur. Onlar başqaları üçün deyil, özləri üçün xidmət edirlər. Allah onları elə bir dünyada yaşamaq üçün yaratmışdır ki, orada fədakar xidmət yerinə yetirilməlidir. O, onları öz yaxınlarına mümkün olan hər bir yolla kömək etmək üçün nəzərdə tutmuşdur. Lakin mənlik o

qədər böyükdür ki, onlar başqa heç nə görə bilmirlər. Onlar insanlıqla təmasda deyillər. Beləcə öz mənliliyi üçün yaşayanlar hər cür iddia göstərən, lakin bar verməyən əncir ağacına bənzəyirlər. Onlar ibadətin formalarını yerinə yetirirlər, amma tövbə və iman olmadan. Etiraflarında Allahın qanununa hörmət göstərirlər, lakin itaət yoxdur. Deyirlər, amma etmirlər. Əncir ağacı üzərinə çıxarılan hökmdə Məsih bu boş iddianın Onun nəzərində nə qədər nifrətləyiq olduğunu göstərir. O bəyan edir ki, açıq günahkar Allaha xidmət etdiyini iddia edib də Onun izzəti üçün bəhrə verməyən adamdan daha az təqsirkardır.”

“Məsihin Yerusəlimə səfərindən əvvəl söylədiyi əncir ağacı məsələsi, Onun bar verməyən ağacı lənətləyərkən verdiyi dərsə birbaşa əlaqəli idi.” *The Desire of Ages*, 584.

Rəhbərlərlə son qarşıdurmadan sonra İsa gecəni dua ilə keçirmək üçün çəkildi; sonra səhər əncir ağacının yanından keçərkən ona lənət etdi.

“Yetişmiş əncirlərin mövsümü deyildi, yalnız bəzi yerlər istisna olmaqla; və Yerusəlim ətrafındakı yüksəkliklərdə həqiqətən belə demək olardı: ‘Əncirlərin vaxtı hələ gəlməmişdi.’ Lakin İsanın gəldiyi bağda bir ağac bütün digərlərini qabaqlamış kimi görünürdü. O artıq yarpaqlarla örtülmüşdü. Əncir ağacının təbiəti belədir ki, yarpaqlar açılmamışdan əvvəl böyüyən meyvə görünür. Buna görə də tam yarpaqlı bu ağac yaxşı inkişaf etmiş meyvə vədi verirdi. Ancaq onun görünüşü aldadıcı idi. İsa onun budaqlarını, ən alçaq budaqdan ən yuxarı zoğa qədər araşdırdıqda, ‘yarpaqlardan başqa heç nə’ tapmadı. O, iddialı yarpaqlardan ibarət bir kütlə idi, bundan artıq heç nə.”

Məsih onun üzərinə quruducu bir lənət söylədi. O dedi: “Qoy bundan sonra heç vaxt heç kəs səndən meyvə yeməsin.” Ertəsi səhər, Xilaskar və Onun şagirdləri yenidən şəhərə gedərkən, qurumuş budaqlar və sallanmış yarpaqlar onların diqqətini cəlb etdi. Peter dedi: “Ustad, bax, Sənin lənətlədiyin əncir ağacı quruyub.”

“Əncir ağacını lənətləməkdə Məsihin etdiyi hərəkət şagirdləri heyratə salmışdı. Bu, onlara Onun yol və işlərinə bənzəməz göründü. Onlar çox vaxt Onun belə bəyan etdiyini eşitmişdilər ki, O, dünyanı məhkum etmək üçün deyil, dünyanın Onun vasitəsilə xilas olması üçün gəlmişdir. Onlar Onun bu sözlərini xatırladılar: «Bəşər Oğlu insan canlarını məhv etmək üçün deyil, xilas etmək üçün gəlmişdir». Luka 9:56. Onun ecazkar işləri məhv etmək üçün deyil, bərpa etmək üçün görülmüşdü. Şagirdlər Onu yalnız Bərpaedən, Şəfa Verən kimi tanıyırdılar. Bu hərəkət tək dayanırdı. Onlar soruşurdular: bunun məqsədi nə idi?”

“Allah ‘mərhəmətdən zövq alır.’ ‘Həyatıma and olsun ki, Rəbb Allah buyurur, Mən pis adamın ölümündən zövq almıram.’ Mika 7:18; Ezeqiel 33:11. Məhvetmə işi və hökmün elan edilməsi Onun üçün ‘qərribə bir iş’dir. İsaiah 28:21. Lakin O, mərhəmət və məhəbbət içində gələcəyin üzərindən pərdəni qaldırır və insanlara günah yolunun nəticələrini aşkar edir.

“Əncir ağacının lənətlənməsi əməli bir məsələ idi. Məsihin lap hüsurunda öz iddialı yarpaqlarını nümayiş etdirən o barsız ağac yəhudi millətinin rəmzi idi. Xilaskar şagirdlərinə İsrailin məhvinin səbəbini və qaçılmazlığını açıq şəkildə göstərmək istəyirdi. Bu məqsədlə O, ağaca mənəvi keyfiyyətlər verdi və onu ilahi həqiqətin şərhçisinə çevirdi. Yəhudilər Allaha sdaqət iddiasında olaraq bütün başqa millətlərdən seçilib seçilirdilər. Onlar Onun tərəfindən xüsusi lütfə nail olmuşdular və bütün başqa xalqlardan üstün salehlik iddiası edirdilər. Lakin onlar

dünyaya məhəbbət və qazanc hərisliyi ilə pozulmuşdular. Öz bilikləri ilə öyünürdülər, amma Allahın tələblərindən bixəbər idilər və ikiüzlülükə dolu idilər. Barsız ağac kimi, onlar da öz iddialı budaqlarını ucaldaraq yayır, zahirdə sulu və gözə gözəl görünür, lakin ‘yarpaqdan başqa heç nə’ vermirdilər. Öz möhtəşəm məbədi, müqəddəs qurbangahları, mitralı kahinləri və təsirli ayinləri ilə yəhudi dini zahirdə doğrudan da gözəl idi, lakin təvazökarlıq, məhəbbət və xeyirxahlıq yox idi.” The Desire of Ages, 581, 582.

Cavablandırmaqda olduğumuz iki sualı ortaya qoymaqla başladırıq. Həmin suallar bunlar idi: “Dirilərin mühakiməsi nə üçün 11 sentyabrda başladı? Dirilərin Müqəddəs Kitaba əsaslanan mühakiməsi nədir?”

Az əvvəl nəzərdən keçirdiyimiz bir neçə peyğəmbərlik sətiri dirilərin mühakiməsinin Müqəddəs Kitaba əsaslanan şahidləridir. Həmin peyğəmbərlik sətirləri mühakimənin sadəcə “əlifbası”ndan qat-qat artıq məsələlərə toxunur, lakin biz əvvəlcə 9/11 və dirilərin mühakiməsi ilə bağlı suallara cavab veririk.

“‘Mən baxdım,’ — deyir peyğəmbər Daniel, — ‘taxtlar qurulana qədər, və Qədim Günlərin Biri oturdu: Onun geyimi qar kimi ağ idi, başının saçı isə saf yun kimi; Onun taxtı alovlu od idi, onun təkərləri də yanan od. Onun önündən odlu bir çay çıxıb axırdı: minlərlə minlər Ona xidmət edirdi, on min dəfə on minlər Onun önündə dayanmışdı: məhkəmə quruldu və kitablar açıldı.’ Daniel 7:9, 10, R.V.”

“Beləcə, bütün yer üzünün Hakimi önündə insanların xarakter və həyatlarının nəzərdən keçiriləcəyi və hər kəsə ‘əməllərinə görə’ əvəz veriləcəyi o böyük və təntənəli gün peyğəmbərin görüntüsünə təqdim olundu. Əzəldən Var Olan Allah Atadır. Məzmurçu belə deyir: ‘Dağlar yaranmamışdan əvvəl, Yer və aləm Sənin tərəfindən xəlq edilməmişdən öncə, əzəldən əbədə qədər Sən Allahsan.’ Məzmur 90:2. Hökmdə sədrlik edəcək O Özüdür — bütün varlığın Mənbəyi və bütün qanunun Bulağı. Müqəddəs mələklər isə, xidmətçilər və şahidlər olaraq, sayı ‘on minlərlə on minlər, minlərlə minlər’ olan halda, bu böyük məhkəmədə hazır dururlar.”

“Budur, insan Oğluna bənzər Biri göyün buludları ilə gəldi, Qədim Günlüyün yanına gəldi və Onu Onun hüzuruna yaxınlaşdırdılar. Ona hökmranlıq, izzət və padşahlıq verildi ki, bütün xalqlar, millətlər və dillər Ona xidmət etsinlər; Onun hökmranlığı əbədi hökmranlıqdır, heç vaxt aradan qalxmayacaq.” Daniel 7:13, 14. Burada təsvir olunan Məsihin gəlişi Onun yer üzünə ikinci gəlişi deyildir. O, göydə Qədim Günlüyün yanına hökmranlıq, izzət və padşahlıq almaq üçün gəlir; bunlar Ona Vasitəçi kimi gördüyü işin sonunda veriləcəkdir. Məhz bu gəliş — yer üzünə ikinci zühuru deyil — peyğəmbərlikdə 1844-cü ildə 2300 günün sonunda baş verəcəyi əvvəlcədən bildirilmişdi. Səməvi mələklərin müşayiəti ilə böyük Baş Kahinimiz ən müqəddəs yerə daxil olur və orada Allahın hüzurunda insan naminə Öz xidmətinin son əməllərini icra etmək üçün görünür — təhqiqat mühakiməsi işini yerinə yetirmək və onun faydalarına layiq olduğu aşkar edilənlərin hamısı üçün kəffarə etmək üçün.

“Rəmzi xidmətdə yalnız Allaha etiraf və tövbə ilə gəlmiş, günahları isə günah qurbanının qanı vasitəsilə müqəddəs məkana köçürülmüş olanlar Kəffarə Gününün xidmətində iştirak edirdilər. Beləliklə, son kəffarənin və istintaq mühakiməsinin böyük günündə də nəzərdən keçirilən

yeganə hallar Allahın xalqı olduqlarını bəyan edənlərə aiddir. Pislərin mühakiməsi isə ayrıca və ondan tamamilə ayrı bir işdir və daha sonrakı bir dövrdə baş verir. “Çünki mühakimə Allahın evindən başlamalıdır; əgər əvvəlcə bizdən başlayırsa, onda Müjdəyə itaət etməyənlərin aqibəti nə olacaq?” 1 Peter 4:17.

“Göydəki qeyd kitabları, insanların adlarının və əməllərinin yazıldığı kitablar, məhkəmənin qərarlarını müəyyən etməlidir. Daniel peyğəmbər deyir: ‘Məhkəmə quruldu və kitablar açıldı.’ Həmin səhnəni təsvir edən Vəhyçi əlavə edir: ‘Başqa bir kitab da açıldı; bu, həyat kitabıdır; ölümlər kitablarda yazılmış olanlara görə, öz əməllərinə uyğun olaraq mühakimə olundular.’ Vəhy 20:12.”

“Həyat kitabında Allahın xidmətinə nə vaxtsa daxil olmuş bütün kəslərin adları vardır. İsa Öz şagirdlərinə buyurdu: “Sevinin, çünki adlarınız göylərdə yazılmışdır.” Luka 10:20. Pavel öz sadıq əməkdaşlarından, “adları həyat kitabında olanlardan” bəhs edir. Filipililərə 4:3. Daniel, “elə bir məşəqqət vaxtına” baxaraq ki, “beləsi heç olmamışdır”, bəyan edir ki, Allahın xalqı xilas ediləcəkdir, “kitabda yazılmış tapılanların hər biri.” Və vəhyçi deyir ki, yalnız adları “Quzunun həyat kitabında yazılmış” olanlar Allahın şəhərinə daxil olacaqlar. Daniel 12:1; Vəhy 21:27.

“‘Yad kitabı’ Allahın hüsurunda yazılır; orada ‘Rəbdən qorxanların və Onun adı üzərində düşüncələrin’ yaxşı əməlləri qeydə alınır. Malaki 3:16. Onların iman dolu sözləri, məhəbbət dolu əməlləri göydə qeyd olunur. Nehemya buna işarə edərək deyir: ‘Ey Allahım, məni xatırla, ... və Allahımın evi üçün etdiyim yaxşı işləri silib yox etmə.’ Nehemya 13:14. Allahın xatirə kitabında hər saleh əməl əbədləşdirilir. Orada qarşı durulmuş hər sınaq, qalib gəlmiş hər şəx, ifadə olunmuş hər bir incə mərhəmət sözü sədaqətlə salnaməyə yazılır. Və Məsih naminə edilən hər fədakarlıq, çəkilən hər əzab və kədər qeydə alınır. Məzmurçu belə deyir: ‘Mənim sərgərdanlığımı Sən sayırsan; göz yaşlarımı Öz tuluğuna yığ: məgər onlar Sənin kitabında deyilmi?’ Məzmur 56:8.”

İnsanların günahlarının da bir qeydi vardır. “Çünki Allah hər işi, hər gizli şeylə birlikdə, istər yaxşı olsun, istərsə də pis, mühakiməyə gətirəcəkdir.” “İnsanların söyləyəcəyi hər boş söz üçün onlar mühakimə günündə hesab verəcəklər.” Xilaskar buyurur: “Sözlərinə görə saleh sayılacaqsan və sözlərinə görə məhkum olunacaqsan.” Vaiz 12:14; Matta 12:36, 37. Gizli niyyətlər və səbəblər yanılmaz qeyddə aşkara çıxır; çünki Allah “qaranlığın gizli şeylərini işığa çıxaracaq və ürəklərin niyyətlərini aşkar edəcəkdir.” 1 Korinfililərə 4:5. “Bax, bu Mənim önümdə yazılmışdır, ... sizin təqsirləriniz və atalarınızın təqsirləri birlikdə, Rəbb belə deyir.” Yeşaya 65:6, 7.

“Hər bir insanın işi Allahın hüsurunda nəzərdən keçirilir və sədaqətə və ya sədaqətsizliyə görə qeydə alınır. Səməvi kitablarda hər bir adın qarşısında hər bir yanlış söz, hər bir xudbin əməl, yerinə yetirilməmiş hər bir vəzifə və hər bir gizli günah, eləcə də hər bir hiyləgər riyakarlıq dəhşətli bir dəqiqliklə yazılır. Göydən göndərilmiş, lakin diqqətdən kənarda qoyulmuş xəbərdarlıqlar və ya məzəmmətlər, hədəd yerə sərf edilmiş anlar, istifadə olunmamış imkanlar, öz uzaq nəticələri ilə birlikdə yaxşılıq və ya pislilik üçün göstərilmiş təsir — bunların hamısı qeyd aparan mələk tərəfindən salnaməyə yazılır.

“Allahın qanunu, məhkəmədə insanların xasiyyət və həyatlarının sınaacağı ölçüdür. Müdrək adam deyir: ‘Allahdan qorx və Onun əmrlərini yerinə yetir; çünki insanın bütün vəzifəsi budur. Çünki Allah hər işi mühakiməyə gətirəcək.’ Vaiz 12:13, 14. Həvari Yaqub öz qardaşlarına belə nəsihət edir: ‘Belə danışın və belə edin ki, azadlıq qanunu ilə mühakimə olunacaq olanlar kimisiniz.’ Yaqub 2:12.”

Məhkəmədə “layiq hesab edilənlər” salehlərin dirilməsində pay sahibi olacaqlar. İsa dedi: “Lakin o aləmə və ölümlər arasından dirilməyə nail olmağa layiq hesab edilənlər ... mələklərə bərabərdirlər; və Allahın övladlarıdır, çünki dirilmənin övladlarıdır.” Luka 20:35, 36. Yenə O bəyan edir ki, “yaxşılıq etmiş olanlar” “həyat dirilməsinə” çıxacaqlar. Yəhya 5:29. Saleh ölümlər “həyat dirilməsinə” layiq hesab edildikləri hökm çıxarılan qədər dirildilməyəcəklər. Buna görə də, onların qeydləri araşdırılıb işləri həll edilən zaman məhkəmə kürsüsü qarşısında şəxsən hazır olmayacaqlar.

“İsa onların vəkili olaraq zühur edəcək ki, Allahın hüsurunda onların lehinə vəsatət etsin. ‘Əgər kimsə günah edərsə, Atanın yanında saleh İsa Məsih olan bir Vəkilimiz vardır.’ 1 Yəhya 2:1. ‘Çünki Məsih əllə düzəldilmiş, həqiqinin surəti olan müqəddəs məkanlara deyil, bizim üçün indi Allahın hüsurunda görünmək üçün göyün özünə daxil olmuşdur.’ ‘Buna görə də Onun vasitəsilə Allaha gələnləri kamil surətdə xilas etməyə də qadirdir, çünki onlar üçün vəsatət etməkdən ötrü həmişə yaşayır.’ İbranilərə 9:24; 7:25.”

“Mühakimədə qeyd kitabları açıldıqda, İsaya iman etmiş olanların hamısının həyatı Allahın hüsurunda nəzərdən keçirilir. Yer üzündə ilk yaşamış olanlardan başlayaraq, Vəkilimiz bir-birinin ardınca gələn hər nəslin işini təqdim edir və yaşayanlarla yekunlaşdırır. Hər bir ad çəkilir, hər bir iş diqqətlə araşdırılır. Bəzi adlar qəbul edilir, bəzi adlar rədd edilir. Əgər kiminsə qeyd kitablarında tövbə edilməmiş və bağışlanmamış günahları qalmışsa, onun adı həyat kitabından silinəcək və onun yaxşı əməllərinin qeydi Allahın xatirə kitabından pozulacaqdır. Rəbb Musaya belə bəyan etdi: ‘Kim Mənə qarşı günah etmişdirsə, onu Öz kitabımdan siləcəyəm.’ Çıxış 32:33. Peyğəmbər Yezekel də belə deyir: ‘Saleh adam öz salehliyindən dönüb haqsızlıq edərsə, ... etdiyi bütün salehlik xatırlanmayacaqdır.’ Yezekel 18:24.” Böyük Mübarizə, 479–483.

Bu tədqiqatı davam etdirəcək və bu silsilənin növbəti məqaləsində qaldırılmış suallara cavab verəcəyik.